ANUL XI. No. 1160 | 6 PAGINI 6 LEI | Vineri 3 Februarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Simplă întrebare...

Am fost întotdeauna pentru o colaborare cinstită cu vecinii noştri şi de aceia ori de câte ori s'a întâmplat ca dintr'o împrejurare sau alta această colaborare să fie periclitată, ne-am spus cuvântul şi am cerut să se evite fricţiuni prea accentuate.

O ţară nu se poate închide în ziduri chinezeşti, fără riscul de a-şi stânjeni evoluţia normală. Această regulă este valabilă pentru toate domeniile de activitate şi se accentuiază cu prioritate în sport.

Există un conflict —mai vechi— între federaţiile de football de la Bucureşti şi Budapesta. Acest conflict a dus de câteva ori la întreruperea relaţiunilor sportive dintre Ungaria şi România şi tot de atâtea ori la reluarea lor. Nu interesează aci cauzele cari au determinat conflictele şi nici modul cum au fost aplanate. Interesează însă faptul că în momentul de faţă ele sunt din nou rupte. Cu alte cuvinte, între cele două ţări nu există raporturi de bună vecinătate sportivă. Aşa cel puţin am înţeles din manifestările curente ale factorilor autorizaţi de la noi şi din Ungaria.

Iată însă că în Bucureşti a jucat eri, şi va juca şi azi o echipă ungurească de hockey pe ghiaţă, sub denumirea de echipă reprezentativă a Budapestei.

Aşa dar, avem totuşi legături sportive cu Ungaria, de vreme ce o echipă reprezentativă a Budapestei, evoluiază la Bucureşti. Sau, poate, raporturile sportive au fost sistate numai la football. Sau, diferendul vizând întreaga gamă a activităţii sportive, a fost aplanat între timp, fără a se mai recurge la arbitrajul d-lui Pelikan la Viena? Sau — cine ştie — oficialii hockey-ului românesc şi unguresc, n'au vrut să ţină seamă de burzuluiala celor dela football şi au preferat să calce peste un consemn, decât să se solidarizeze într'o inactivitate dăunătoare şi unora şi altora?

Mărturisim că nu ne putem descurca prin proprii mijloace din încâlceala aceasta de prezumţii, pe care a provocat-o simpla prezenţă în Bucureşti a unei nevinovate echipe maghiare de hockey.

Am precizat la început şi repetăm: suntem hotărât pentru o cât mai intensă colaborare cu vecinii noştri, oricare ar fi ei, cu condiţia ca această colaborare să fie cinstită. Nu putem fi aşa dar bănuiţi de ostilitate faţă de nimeni şi cu atât mai puţin faţă de reprezentanţii unui sport cari nu obişnuesc nici să racoleze jucătorii de valoare, nici să facă propagandă iredentistă.

Noi nu cerem decât un singur lucru: Să ni se răspundă dacă suntem sau nu în încetare de raporturi sportive cu Ungaria? Lansăm întrebarea fără destinaţie precisa, pentrucă nu cunoaştem forul care ar putea să ne răspundă. Dacă din întâmplare, întrebarea va fi recepţionată de cineva în măsură să dea un răspuns care să nu fie alături de realitate, vom avea satisfacţia de a nu fii lansat mesajul nostru în van.

Intrebarea este simplă şi nevinovată. Dar, de neocolit pentru cronicarii obiectivi ai agitatei noastre mişcări sportive...

Axioti învinge prin knockout pe Barjolin

Campionul României suportă un handicap de cinci kilograme. — Mici interviewuri. — Organizatorul parisian se gândeşte la un match între Lebrize şi Axioti.

(Dela corespondentul nostru)

Paris 28. — După performanţele diferite realizate de boxeurii noştrii cari au fost şi sunt în străinătate, cronica pugilistă pariziană a înregistrat astăzi un rezultat extrem de măgulitor pentru boxul românesc.

Intr'un reportaj anterior, am dat să se înţeleagă că lui Axioti îi sunt rezervate proiecte şi posibilităţi însemnate.

Două au fost considerentele cari ne-au determinat să facem afirmaţia de mai sus.

Palmaresul campionului român constitue o bună recomandaţie pentru publicul parizian.

Victoriile asupra unor: Gandon, Andersson, Limousin, caşi înfrânprezintă pentru lumea pugilistă de aci garanţia cea mai bună.

Iată de ce debutul la Paris, al campionului României a atras la Paris Ring un public numeros. Matcul a fost urmărit de toţi specialiştii parisieni cu o deosebită atenţie.

Publicul l-a primit călduros pe campionul nostru, compatrioţii l-au

susţinut şi toţi l-au aplaudat când părăsise ringul în învingător autoritar.

Foarte mulţi români au ţinut să urmărească debutul la Paris al lui Axioti şi din când în când auzeai câte un: «arde-l Gogule», pe cât de exotic, pentru francezi pe atât de reconfortant pentru maestrul Alexandrescu, emoţionat la culme.

UN HANDICAP PERICULOS

N'a fost un secret pentru nimeni că Axioti, deşi de aproape o lună la Paris, n'a început antrenamentul în sală, decât de o săptămână.

Până atunci nu a făcut decât educaţie fizică în aer liber. Această lipsă de antrenament în sală s'a observat la începutul luptei.

Matchul fusese angajat la 71 de chilograme, iar în ziua matchului BARJOLIN CANTARIA 75.900; UN HANDICAP DE CINCI CHILOGRAME.

Axioti a primit 500 franci forfait de greutate.

Iată elemente cari au putut inspira îngrijorare în tabăra lui Axioti, care nu şi-a regăsit calmul decât după repriza patra.

CUM A BOXAT AXIOTI

La începutul matchului Axioti adoptase o tactică surprinzătoare.

Intră deschis, agresiv şi în repetate rânduri a întâlnit stângile foarte precise ale adversarului.

Numai din cauza nervozităţei, campionul nostru, oarecum imprudent, a dat posibilitatea lui Barjolin să-şi asigure un avantaj în primele reprize. Cu toate că învinsul a avut iniţiativa în primele reprize, Axioti a plasat numeroase directe. In repriza patra începe capitolul hotărâtor, campionul nostru e mai închis, atacă şi face din Barjolin un punchingball. Francezul cade de două ori pentru câte nouă secunde. De aci acolo superioritatea lui Axioti e evidentă şi în repriza şaptea Barjolin este knockout.

(Continuarea în pagina II-a)

ANCHETELE NOASTRE

De vorbă cu d. C. Chiriceanu

Preşedintele secţiei de football a Sportului Studenţesc, despre: Divizia Naţională, defecţiuni inerente, progresul echipelor bucureştene, criza federală, perspective pentru 1933, relaţiile cu Ungaria, proecte oficiale, etc.

Ancheta noastră printre conducătorii cluburilor bucureştene a fost urmărită de cetitori cu o deosebită atenţie. S'au emis, în cadrul acestei anchete, păreri interesante, s'au precizat anume lucruri rămase nelămurite şi s'au schiţat proecte pentru viitor.

In numărul de faţă publicăm declaraţiile d-lui C. Chiriceanu, conducătorul secţiei de football a clubului «Sportul Studenţesc».

Interlocutorul nostru, mult prea binecunoscut în lumea sportivă pentru a fi necesară o recomandaţie specială, a privit lucrurile cari frământă footballul românesc, prin două prizme: de oficial în sânul F. R. F. A. şi de conducător de club. Este fără îndoială foarte greu să reuşeşti a reda aspectul real al problemelor la ordinea zilei, când deţii două funcţiuni cari nu întotdeauna, trăesc într'o armonie deplină. D. Chiriceanu are însă o mare calitate: este obiectiv.

Părerile d-sale nu pot fi astfel alterate, sub nici o formă.

DIVIZIA NAŢIONALA

Este cred cea mai importantă reformă adusă footballului românesc, dela începutul său şi până azi. Ea face din proba campionatului naţional cea mai importantă competiţie internă, stimulează o concurenţă plină de roade nu numai între grupări dar chiar între regiuni, prin contactul atât de variat al concurenţilor, multiplică enorm posibilităţile de ameliorare a clasei jucătorilor, măreşte clientela arenelor, facilitează o justă selecţionare a echipei naţionale şi poate înlocui cu succes lipsa costisitoarelor şi prea modestelor echipe străine care acceptau să ne viziteze din când în când.

«Insemnătatea acestor avantaje este bineînţeles incontestabilă şi ştiută de multă vreme. Totuşi se mai cereau şi alte împrejurări favorabile pentru realizarea unei diviziuni naţionale în România, aşa că am fost foarte pesimist în privinţa rezultatelor, când această reformă a fost dăruită footballului românesc.

«Toate ţările în care s'a adoptat sistemul Diviziei Naţionale pentru desemnarea campionului, se bucurau de o vechime apreciabilă în sport — deci de un public doct şi pasionat — şi de o aşezare geografică extrem de favorabilă — deci de călătorii scurte şi eftine.

«La noi nu vedeam nici unul din aceste două elemente şi de aci pesimismul meu. Azi constat însă cu bucurie eroarea aprecierilor mele şi bilanţul general al primului tur arată neîndoelnic că dela început s'a trecut cu uşurinţă peste dificultăţile ce întrezăream. Şi, dacă începutul este mulţumitor, atunci putem compta pentru viitor — când progresul tehnic al echipelor şi mărirea publicului spectator va atinge coeficientele obţinute de înaintaşii foot-ball-ului—că Diviziunea Naţională va deveni punctul de reazim al întregei mişcări sportive aflate sub cârmuirea F. R. F. A.-ului.

PROGRESUL ECHIPELOR BUCUREŞTENE

«Divizia a dovedit valoarea necontestată a echipelor din Liga de Sud. Imi amintesc că într'un Consiliu Federal la care am luat parte, s'au făcut obiecţiuni serioase cu ocazia fixării barem-urilor şi cotelor, susţinându-se că echipele Ligii de Sud nu au dovedit prea multă calitate spre a fi puse pe picior egal cu cele de peste munţi.

Rezultatele primului tur au fost însă răspunsul cel mai nimerit — şi după mine cel mai aşteptat.

Tricolor sdrobind Crişana, cedând la diferenţă minimă în faţa Ripensiei şi făcând joc egal la Arad, cu Gloria — Venus câştigând categoric cele mai multe jocuri — Unirea cu toată neşansa păstrându-şi încă dreptul de a câştiga până în cele din urmă, — m'au întărit în convingerile mele că aci în Sud posedăm rasa cea mai de calitate a foot ball-ului românesc.

Până la sfârşit cred că Venus va reuşi să-şi adjudece prima Divizie Naţională şi al treilet campionat naţional al său. Ii văd două hopuri periculoase, jocurile cu CAO şi Unirea, precum şi o finală dificilă dacă celălalt finalist va fi Ripensia — dar am credinţa că va şti să trea că aceste greutăţi fiind o echipă admirabilă pentru jocuri de campionat.

CRIZA FEDERALA

«Am asistat cu multă surprindere la deslănţuirea şi desfăşurarea aşa zisei crize federale. Aceasta pentru că nu-mi închipuiam ca factori cari n'au nici o legătură cu federaţia de foot-ball să poată ajunge la somaţiuni, ultimatum-uri şi chiar încercări de reformare a cadrelor acesteia, pe care adunările generale le determinaseră într'o unanimă înţelegere.

«Pe de altă parte F. R. F. A. este o instituţie care nu s'a bucurat de nici o subvenţie din partea statului, n'a beneficiat de nici un sprijin al nimănui, ci prin propriile sale mijloace a ajuns la situaţia sa de azi. Mă întreb în consecinţă cu ce drept i se pot impune directive de conducere şi de administraţie din partea unor elemente care n'au contribuit cu nimic la înălţarea sau numai menţinerea acestei federaţii?

«Admit că este supusă criticei generale, ca orice asociaţie care activează şi prin manifestări publice, dar a confunda dreptul de critică cu dreptul de amestec în treburile ei, mi-se pare o profundă eroare şi cu atât mai mult m'a surprins trecerea uşoară peste aceste consideraţiuni, trecere care a rămas azi cu unica tristă însemnătate a două luni sacrificate pe altarul inutilităţii.

PERSPECTIVE PENTRU 1933

«Anul 1933 pare că întrece în însemnătate pe cel precedent nu numai din cauza reformei despre care am vorbit cât mai ales din pricina activităţii noastre internaţionale. Avem de refăcut un prestigiu eşit cam jumulit din întâlnirile cu Bulgaria, Jugoslavia, Polonia şi chiar Austria.

(Continuarea în pagina III-a)

Teamul Frim, Zană iar internaţional

Echipa Politechnicei ne va reprezenta împreună cu aviaţia la Schreiberhau

TEAMUL FRIM LA ANTRENAMENT

In fine după eforturi enorme mai ales pentru procurarea fondurilor ing. Frim a reuşit să-şi asigure participarea.

Sâmbătă dimineaţa îl vom putea saluta la plecare din Gara de Nord.

Handicapul dela Sinaia când a alergat pe un bob complet neadecuat formei în care şi-a prezentat echipa l-a făcut ca în ultima zi să alerge pe unul căpătat (construcţie pentru zăpadă), când la o ultimă încordare a depăşit viteza de care era capabilă pârtia. Cu acea ocazie a avut regretatul accident care deşi destul de grav nu a avut urmări.

Cum am spus din cauza acestui accident echipa noastră universitară ce a plecat la Dardonechia a fost lipsită de ajutorul său.

Totuşi parcă forţând natura, după câteva zile abia, a părăsit patul în care îl ţintuise ultimele întâmplări.

L-am întâlnit încă cu bandaj la cap, umblând grăbit pentru îndeplinirea formalităţilor.

M'a rugat, ca şi pe această cale să exprim adânca sa recunoştinţă acelor ce am ajutat la realizarea deplasării. Mulţumeşte F.R.S.I., d-lui ing. Ghiţulescu, ing. Gavăt, ing. Mărdărăscu, ing. prof. Drosescu, Federaţiei elevilor Şc. politechnice, direcţiunei şcoalei A.S.P. şi Uniunei Naţionale a studenţilor.

Accidentul suferit departe de a-l fi impresionat pare să-l fi îndârjit mai mult.

Mi s'a părut că îl văd acum trei ani în ajunul plecărei la Dawos. Acelaş entusiasm, aceiaşi dorinţă de a învinge.

Şi dacă ne amintim că atunci s'a clasat al 2-lea, din 12 ţări concurente, acum când a mai adăugat trei ani de experienţă, plătită scump, că e la a doua eşire internaţională în bob de doi, nu uităm în fine că la spate, acolo, împinge breck-erul Zană putem fi siguri că din nou echipa Politechnicei nu va precupeţi nimic pentru victorie.

Le urăm succes.

Spakow în turneu prin Franţa şi Anglia

Campionul României la toate categoriile, Moţi Spakow a primit o interesantă ofertă din partea managerului german Damski. Spakow a fost solicitat să efectueze un turneu prin Franţa şi Anglia, în tovărăşia lui Walter Neusel, actualmente unul dintre cei mai buni grei ai Europei. Odată cu cei doi boxeuri se vor deplasa Damski şi Bob Roberto. Acesta din urmă va funcţiona în calitate de antrenor.

Spakow a acceptat oferta şi va părăsi ţara în curând.

Calcidoscop săptămânal

Patinaj artistic !...

Românul e născut poet. Poet nu e departe de artist. De aici (fiindcă prin naştere suntem artişti), patinaj artistic. Miercuri seara la Oteteleşanu, dovada.

Pe ghiaţă, fel de fel de Sonia Henyie. Fetele cu graţii de curcă beată. Băeţii, curagioşi până la câteva tumbe de un umor irezistibil. Iar în tribună, părinţii luminaţi de bucurie şi de faruri.

— Mânca-o-ar mama de patinoară!

— Ce zici de Georgică?

— Aşa o echilibristă!

Patinaj artistic!...

Comment ?...

Afecţiunea boxeurilor noştri pentru Franţa este cunoscută. Mai puţin cunoscută este însă aversiunea lor pentru limba lui Molière, pe care o limitează la «bon-jour» sau o «ignorează» pur şi simplu.

Prima victimă a acestei — ca să zic aşa — infirmităţi a fost Nelu Oprescu.

Zilele trecute se găsea pe Avenue des Ternes. Voia tocmai s'o ia spre avenue Mac Mahon, când o doamnă îl opri. Il fixă cu doi ochi negri, pătrunzători şi îl întrebă într'un record de viteză unde este Boulevard des Italiens.

Oprescu a holbat doi ochi mari, pierduţi. S'a ciupit de mână ca să nu leşine, şi s'a sprijinit de un felinar. Trebuia să răspundă.

Când a văzut că doamna s'a oprit, şi-a mai dilatat încă ochii, a rămas drept, ca un bulevard, şi într'o inspiraţie subită a îngânat: comment?...

A aşteptat din nou tot discursul, a luat o poză gravă şi a scandat: A droit... (a indicat cu mâna o direcţie oarecare), à droit (iar a întins mâna) şi iar à droit.

Şi a şi şters-o...

Cât câştigă Spakow

Dacă s'ar apuca cineva să facă o statistică a câştigurilor realizate de boxeuri, ar găsi cu siguranţă cifre foarte interesante.

Dempsey de pildă, căruia doi ochi cârpiţi, o frunte îngustă şi un nas stâlcit de pumni i-au anulat orice pretenţie de Gigolete, adunase suficient pentruca între o victorie asupra lui Carpentier şi alta asupra lui Firpo să poată învinge şi rezistenţa uneia din cele mai cheltuitoare vedete de cinema: Estelle Taylor.

In câteva matchuri, Tunney a strâns destul ca să se poată lipsi de plăcerea de a mai înfrunta rigorile ringului. Schmelling şi-a cumpărat de curând un castel istoric, în Germania. Iar Brown, ca să se distreze, a dat câteva zeci de mii de franci francezi pe un grajd de curse.

La noi, cifrele sunt fireşte mai puţin impresionante.

Aurel Nicolau de pildă nu ciupeşte nici cât plăteşte Brown potcovarului care-i îngrijeşte gloabele. Felul cum reuşeşte să-şi procure veniturile însă face mai mult decât toate milioanele lui Schmelling. Şi poate că într'o zi, vom divulga şi sistemele de câştig ale lui Nicolau.

Avem totuşi câţiva boxeuri cu venituri realmente impresionante. De pildă, Spakow.

— Asta a avut ani când a câştigat până la 700.000 de lei! se înspăimânta eri un confrate, discutând la F. R. B. veniturile boxeurilor.

— Se poate! a intervenit un organizator, afectând o răceală care să certifice că cifrele îl lasă indiferent. Dar astăzi cât câştigă?

— Astăzi? s'a aprins confratele. Astăzi? Când cei mai buni boxeuri ai noştri se zbat în străinătate să smulgă burse de 1000 de franci, d. Spakow doarme la Astoria şi combină gale la Timişoara.

— A da! a simulat un început de capitulare organizatorul. Gala de acum câteva zile.

— Da, da. Matchul cu Jean Marinescu! l a completat confratele.

S'a scurs un spaţiu de tăcere reconfortantă.

— Şi cât crezi d-ta că a câştigat Spakow la Timişoara? a reluat organizatorul.

— Cât cred? s'a îmbufnat confratele — pot să-ţi spun exact: 90 la sută din venitul net.

— 90 la sută! a repetat sonată, asistenţa.

S'a strecurat o nouă pauză.

Victorios, confratele a plecat, îngânând un «bon-jour» abia silabisit. Ca un Achille în faţa Troiei. Organizatorul şi-a redresat suflul căzând pe un scaun. Ca un Hector gripat. Iar asistenţa s'a evaporat încet, încet. Ca un praf de strănutat.

Cinci minute mai târziu, atmosfera a fost înviorată de intrarea lui Spakow.

— Adevărat? l-a zguduit organizatorul. Spune adevărat?

— Ce adevărat: a mârâit Moţi.

— Că ai luat 90% din cât s'a câştigat la Timişoara.

Un arpegiu gâlgâit a traversat camera. Spakow râdea.

— Exact: 90% din câştig. Dar s'au pierdut 10.000 de lei...

Echipa de rugby a Sportului Studenţesc în străinătate

Tratativele pe care universitarii le-au dus pentru perfectarea unui turneu în străinătate, au fost încununate de succes.

Sportul Studenţesc a obţinut 10 angajamente urmând să plece în Franţa la 20 Februarie. Primul match va avea loc la Toulouse la 26 Februarie, iar ultimul la 20 Martie. Nu este exclus deasemeni ca alb-negrii să joace un match şi la Milano.

Formaţia pe care o deplasează Sportul Studenţesc este echipa care a jucat în sezonul trecut. Nu se va face apel la niciun om străin, rezervele urmând să fie recrutate din echipa dela promoţie tot a alb negrilor.

Conducător al turneului va fi d. Tănăsescu, preşedintele secţiei de rugby a Sportului Studenţesc, iar manager d. Ion Popovici.

Asupra întregului program al turneului vom reveni.